

בש"פ 6517/21 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אלצנע, דבלאן תראבין

בבית המשפט העליון

בש"פ 6517/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. עבדאללה אלצנע
2. דבלאן תראבין

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בחשוון התשפ"ב (14.10.2021)

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב 1: עו"ד אורי בן נתן

החלטה

לפניי בקשה להאריך בפעם השנייה את מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים).

1. נגד המשיב 1 (להלן: המשיב), יחד עם נאשמים אחרים, הוגש לבית משפט השלום בבאר שבע ביום 19.10.2020 כתב אישום שמייחס לו עבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וניסיון לשידול לסחר בנשק (להלן: כתב האישום); יוער כי המשיב 2 הסכים להארכת מעצרו וביום 13.10.2021 הוריתי על

הארכת מעצרו ב-90 ימים). בתמצית, כעולה מכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לאישומים הופעל סוכן משטרה (להלן: הסוכן), שבינו לבין המשיב היכרות מוקדמת, במטרה להילחם בתופעת הסחר בסמים. במסגרת האישום הראשון הציע המשיב לסוכן לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קנבוס. כעולה מאותו אישום, הסוכן העביר למשיב תשלום למשיב בסך 13,000 ש"ח, בתמורה לשקן קנבוס במשקל 1,060 גרם. במסגרת האישום השני העביר הסוכן למשיב תשלום בסך 14,000 ש"ח בתמורה לשקית עם סם קנבוס במשקל 983.50 גרם וסוכן שני פר חיקן קנבוס במשקל 4.19 גרם. האישום השלישי נסב על מקרה בו תיווך המשיב בעסקה בה העביר הסוכן 12,250 ש"ח בתמורה לכ-34.39 גרם של קוקאין. בנוסף, במסגרת אירוע זה, ביקש המשיב מהסוכן לבחון אם יוכל לרכוש עבורו כדורי תחמושת 9 מ"מ.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליך נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום; וכי העבירות המיוחסות לו מקימות עילת מעצר לפי סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים. ביום 13.12.2020 התקיים דיון בעניינו של המשיב, במסגרתו הסכים בא כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עוד הסכים המשיב למעצרו נוכח היעדר חלופת מעצר ראויה, תוך שהוא שומר על זכותו לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר.

3. משלא הסתיים ההליך העיקרי (שעל התקדמותו אעמוד להלן), הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים (החלטתו של השופט ד' מינץ בבש"פ 4760/21 מדינת ישראל נ' אלצנע) (13.7.2021)). לצד זאת הורה בית המשפט על הכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו שיוגש לבית משפט השלום בבאר שבע. ביום 10.8.2021 התקבל תסקיר שירות המבחן, ובו לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו לחלופה. בדיון שהתקיים בבית המשפט השלום ביום 18.8.2021 נעתר בית המשפט לבקשת המשיב להציג לשירות המבחן חלופות מעצר אחרות. בהמשך, ביום 12.9.2021 התקבל תסקיר משלים שהמליץ על העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן מצא כי יש במקום המרוחק שהוצע, בפיקוח האלקטרוני ובערבים שהוצעו בכדי להפחית את מסוכנותו. המבקשת התנגדה להעברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, והציגה לבית המשפט חומר מודיעיני במעמד צד אחד. לאחר עיון בחומר המודיעיני, דחה בית המשפט ביום 13.9.2021 את שחרור המשיב לחלופה, משמצא כי יש בחומר כדי לבסס באופן משמעותי את החשש לשיבוש הליכי משפט ומסוכנות.

4. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, בדיון שהתקיים ביום 8.12.2020 ביקש בא כוחו של המשיב לדחות את הדיון המקדמי לצורך צילום חומר החקירה והסדרת ייצוגו. ביום 2.2.2021 התקיים דיון בבקשה לעיון בחומרי חקירה שהגיש המשיב. בית המשפט קבע כי נוכח הטענות שהועלו בדיון, על הצדדים לקיים פגישה וזאת עובר למועד הליך הגישור שנקבע ביום 9.2.2021. ביום 9.2.2021 התקיים דיון מענה לפני השופט שדן בהליך העיקרי ונוכח בקשת הצדדים, הועבר התיק לשמיעה למותב אחר. ביום 17.3.2021 התקיים דיון בהליך העיקרי, אך באי כוח המשיב ויתר הנאשמים ביקשו לדחות את הדיון על מנת למצות את הבקשה לעיון בחומרי החקירה. בית המשפט נעתר לבקשה ודיון המענה נדחה ליום 6.5.2021. באותו היום התקיים גם דיון בבקשה לעיון בחומרי החקירה שהגיש המשיב, אך נוכח כמות חומרי החקירה בתיק, נקבע דיון נוסף לחודש מאי. ביום 6.5.2021 התקיים דיון בהליך העיקרי שבמסגרתו מסר בא כוחו של המשיב כי לא יוכל למסור מענה לפני שתיתן החלטה בבקשה לעיון בחומרי החקירה. ביום 4.7.2021 דחה בית משפט השלום את הבקשה לעיון בחומרי החקירה. במהלך דיון שהתקיים באותו יום, ביקש המשיב לדחות את הדיון בשל כוונתו להגיש ערר על ההחלטה בעניין עיון בחומרי החקירה. ביום 12.7.2021 הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. מכיוון שטרם ניתנה החלטה בערר, בית המשפט הורה על דחיית מועד דיון ההוכחות הראשון ליום 18.10.2021, וכן קבע שלושה מועדי הוכחות נוספים.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בה טוענת המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב עולה מהעבירות המיוחסות לו, עבירות סחר בסמים בהיקף נרחב. עוד נטען כי מסוכנותו נלמדת גם מעברו הפלילי, שכולל תקיפת שוטר ואיומים. עוד ציינה המבקשת כי החומר המודיעיני מבסס את החשש לשיבוש מהלכי משפט ואת מסוכנות המשיב. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי בעניינו, ציינה המבקשת כי נקבעו 4 מועדי הוכחות בהליך בתקופת המעצר המבוקשת, כך שניתן להעריך שההליך יתקדם באופן ניכר בתקופה זו וייתכן שפרשת התביעה אף תגיע לכלל סיום. המשיב מצדו מתנגד לקבלת הבקשה. לטענתו, משלא התחילה שמיעת ראיות על אף שנמצאים אנו בהארכה שנייה של המעצר, שונתה נקודת האיזון. לכך יש להוסיף כי טרם התקבלה החלטה בערר שהגיש בנושא העיון בחמרי החקירה, כך שיהיה קושי בקידום ההליך העיקרי קודם שנפלה הכרעה בנושא זה. עוד צוין כי הסתמכות על חומר מודיעיני בהליך כגון זה תיעשה רק במקרים חריגים. לפיכך התבקש מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

6. לאחר שעיינתי בבקשה, האזנתי לטענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, עיינתי בחומר המודיעיני במעמד צד אחד וקיבלתי הבהרות לגבי מנציגי המדינה, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בית המשפט יאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 6586/21 מדינת ישראל נ' קובי, פסקה 6 (13.10.2021); בש"פ 5240/21 מדינת ישראל נ' אוחנה, פסקה 5 (5.8.2021)). במסגרת עריכת האיזון האמור, יתחשב בית המשפט בין היתר במידת המסוכנות שנשקפת מהנאשם; בחלופה הזמן מאז מעצרו; בקצבניהו ההליך העיקרי; בסיבות להימשכות ההליך; בחשש מפני שיבוש ההליך; ובאפשרות להשיג את כלית המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 2900/21 מדינת ישראל נ' בקל, פסקה 5 (2.5.2021); בש"פ 6865/19 מדינת ישראל נ' תורק, פסקה 10 (11.11.2019)).

7. יישום השיקולים האמורים בעניינו מגלה תמונה מורכבת. מעשי המשיב כפי שאלו משתקפים בכתב האישום, מלמדים על מסוכנות שנשקפת ממנו, וזאת בשים לב להיקפן של עבירות הסמים שמיוחסות לו, לצד עברו הפלילי בגינו אף נשא ענשי מאסר בפועל. גם בתסקיר שירות המבחן צוין כי למשיב 7 הרשעות קודמות וכי קיים סיכון להישנות התנהגות פלילית בתחום הסמים, בהתחשב בכך שענישה קודמת לא הובילה לשינוי בהתנהגותו. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי המשיב הפר בעבר תנאים מגבילים שהוטלו עליו. לכך יש להוסיף גם את החשש משיבוש מהלכי משפט כפי שמשתקף מהחומר המודיעיני שהוצג בפניי. בהקשר זה אוסיף כי כפי שנקבע בעבר, עיון בחומר חסוי במעמד צד אחד במסגרת הליכי המעצר ייעשה במשורה ובמקרים חריגים, למשל כאשר מדובר בראיות שמוכיחות שמתקיימת במשיב עילת מעצר של חשש מהימלטות מהדין ושיבוש הליכי משפט (ראו והשוו: בש"פ 3543/15 מדינת ישראל נ' חיים כהן, פסקה 13 (8.6.2015); בש"פ 58/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (8.1.2010)).

8. לצד זאת, קצב התקדמות ההליך אינו מניח את הדעת. בחלוף קרוב לשנה מהגשת כתב האישום בעניינו של המשיב, טרם החל הליך ההוכחות – וזאת מטעמים עליהם עמדה המדינה בבקשתה, וביניהם בירורה של הבקשה לקבלת חומרי חקירה. עלפילוחה הזמן הקבוע בתיק, דיונה הוכחות הראשונות יתקיימו רק ביום 18.10.2021 (הגם שהסניגור הודיע כי הוא שוקל לבקש דחייתו כל עוד לא ניתנה החלטה בערר שהגיש בהתייחס לחמרי החקירה). הגם שכך, המדינה ציינה בדיון לפניי כי בתקופת ההארכה המבוקשת צפויים להתקיים 4 דיונים, ואכן יש לקוות כי בתקופת הארכה זו ההליך העיקרי בעניינו של המשיב יעלה על "דרך המלך".

9. באיזון בין השיקולים האמורים סבורני כי המסוכנות שנשקפת מהמשיב, ובכלל זאת החשש משיבוש הליכים מטה את הכף להאריך המעצר בנקודת הזמן הנוכחית. בצד האמור, לאחר סיום עדותו של הסוכן בהליך העיקרי יוכל המשיב לפנות לבית משפט השלום בבקשה לעיון חוזר בשאלת מעצרו. שירות המבחן יגיש תסקיר משלים שיתייחס לאפשרות

מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ובית משפט השלום יחליט כחכמתו.

סוף דבר: מוארך מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 15.10.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 34799-10-20 בבית המשפט השלום בבאר שבע, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בחשון התשפ"ב (14.10.2021).

ש ו פ ט
